

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5822/2020
22.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Божицара Вујичића, Јелице Бојанић Керкез и Јасминке Станојевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Андреј Товаришић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Градско правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1608/20 од 10.09.2020. године, у седници одржаној 22.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1608/20 од 10.09.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1608/20 од 10.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 2595/18 од 12.05.2020. године, ставом првим и другим изреке усвојен је тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужиоцу исплати 4.636.230,00 динара са законском затезном каматом од 12.05.2020. године до коначне исплате. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 374.179,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1608/20 од 10.09.2020. године, ставом првим изреке одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу одредбе члана 404. ЗПП.

Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о накнади за експроприсану непокретност, којом је утврђено да је тужбени захтев основан. О овом праву тужиоца, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о

истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, а ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке Апелационог суда, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде поднета је 15.11.2018. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 4.636.230,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, од 118,2720 динара за 1 евро, представља динарску против-вредност 39.199,72 евра.

Имајући у виду да се у конкретном ради о имовинско-правном поступку, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност, према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија туженог недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић